

Una mica de literatura

MOLTES vegades hem sentit a parlar de Mossèn Jacint Verdaguer, més conegut pel familiar Mossèn Cinto, però, ens hem preguntat qui era aquest capellà? Quina vida fou la seva? Quines foren les seves obres més importants?

Ajudat per llibres que he llegit i d'altres que he estudiat miraré de donar a conèixer breument la gran i important obra del sacerdot nascut a Polgueroles, prop de Vic, a l'any 1843, i mort a Vallvidrera en el 1902.

Deixant a part la seva vida, –encara que important, no fou ella la que el portà a dalt de tot de la popularitat– centrarem el tema en la seva important obra literària: la poesia.

Verdaguer no es mereix solament el títol d'escriptor, sinó també el de poeta. Tot i que el seu estil és romàntic, declamatori, grandiloquent, els seus mèrits com a poeta místic de valor espiritual són tan evidents, que forma, junt amb Bécquer i Rosalía de Castro, el triangle més pur de la poesia vuitcentista espanyola.

Mn. Cinto va saber incorporar a la poesia catalana tot el vocabulari, fresc i jove, de la parla popular.

A més de les seves poesies místiques i patriòtiques Mn. Cinto va escriure dos grans poemes, l'èxit dels quals encara perdura. El tema d'aquests dos poemes és completament diferent: l'un oceànic, «L'Atlàntida»; l'altre pirinenc «Canigó».

El tema de L'Atlàntida arrenca de Plató (429 a. c.) passa per Virgili (50 a. c.) i arriba, així, fins a Verdaguer.

Aquesta obra consta de 10 cants (més de 2.500 versos) i canta la llegenda d'un continent que s'alçava entre l'Àfrica, Europa i Amèrica, i que es va enfonsar després de greus cataclismes. Espanya, a la que el poeta canta les seves regions, serà, gràcies a Colom i als Reis Catòlics, l'hereva de les glòries de l'antiga Atlàntida.

El poema Canigó, amb formosíssimes descripcions de la muntanya que dona nom a l'obra, tracta de la llegenda pirinenca sobre el cavaller Gentil que, seduit per la fada Flordeneu, abandona la lluita contra els moros i motiva l'ésser assassinat pel seu oncle, el Comte Wifred, que edifica un monestir a on es tanca fins el fi de la seva vida en expiació del crim.

(Segueix)